

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25855/2024
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у поступку наплате судске таксе извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Врању, против извршног дужника „MD & AD Consulting doo“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 333/24 од 07.10.2024. године, у седници одржаној 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 333/24 од 07.10.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 333/24 од 07.10.2024. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Врању П 2766/22 од 19.02.2014. године, ставом првим изреке, обавезан је таксени обвезник да у означеном року плати судску таксу у износу од 3.800,00 динара и казнену таксу од 50% у износу од 1.900,00 динара уплатом на рачун извршног повериоца који се води код Министарства финансија и економије – Управа за јавна плаћања са позивом на број наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одлучено је да се, уколико таксени обвезник у остављеном року не изврши уплату наведених износа, одређује извршење ради наплате предњих износа у складу са одредбама чл. 37. и 40. ст. 1. Закона о судским таксама и одредбе чл. 312. ст. 1. ЗИО. Ставом трећим изреке, одређено је да ће извршење спровести Народна банка Србије, Одељење за принудну наплату у Крагујевцу, наплатом износа 3.800,00 динара на име дуговане таксе и казнене таксе од 1.900,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 333/24 од 07.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба таксеног обвезника, а првостепено решење о извршењу потврђено у делу којим је обавезан таксени обвезник да плати судску таксу на тужбу у износу од 3.800,00 динара и у делу којим је одређено извршење ради

наплате ове судске таксе. Ставом другим изреке, укинута је решење о извршењу првостепеног суда у делу којим је обавезан таксени обвезник да плати казнену таксу у износ од 1.900,00 динара и у делу којим је одређено извршење ради наплате овог износа, обустављен је поступак извршења за тај износ и укинуте све спроведне извршне радње.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, извршни дужник је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Ревизијом се побија другостепена одлука у делу у којем је одбијена жалба извршног дужника на решење о извршењу наплате дуговане судске таксе. Нижестепени судови су одлуку донели применом одредаба чланова 37. и 40. Закона о судским таксама, а ревизијом се не указује на постојање супротних одлука о овом правном питању. Стога, по оцени Врховног суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 27. и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу у вези са чланом 410. став 2. и чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија извршног дужника није дозвољена.

Одредбама члана 40. Закона о судским таксама прописан је поступак за наплату судске таксе и, између осталог, предвиђено да се тај поступак спроводи применом Закона о извршењу и обезбеђењу.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да против правноснажног решења није дозвољена ревизија, нити понављање поступка. Следом наведеног, ревизија је недозвољена, па је одбачена применом члана 40. Закона о судским таксама и члана 27. и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и члана 420. став 1. у вези члана 413. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**